

Szenje Joh. 16. Stw. v. 16 -- 23.

Po malej Kwili nebudzecie wy me widzicz, a pak po malej Kwili budzecie me widzicz, dokelz ja du kBotzej. Duż dźjachu niekotsi wot jeho Posłow bes sobu: Shto to je, so won nam praji: Po malej Kwili nebudzecie wy me widzicz, a pak po malej Kwili budzecie me widzicz, a dokelz ja du kBotzej? Tehodla dźjachu woni: Shto je to, so praji, po malej Kwili? My newjemy, shto won reczi. Duż sposna Jezus, so jeho prashecž zychu, a dźesche knim: Wot teho wy so bes sobu wopraschujecie, so sym reknut: Po malej Kwili nebudzecie wy me widzicz, a pak po malej Kwili budzecie me widzicz. Sawjernie, sawjernie, ja praju wam, wy budzecie plakacz a žaloszcz, ale SSwjet so budze weselicz: Wy pak budzecie srudni, ale wascha Srudoba budze so do Weselja pschewobrocžicz. Zonska, dñz porodzuje, ma Srudobu, pschetož jejna Shtunda je pschischta, dñz pak Dźieczo porodžita je, nespomni wona wjazny na tu Sstysknošz teho Weselja dla, so so Czlowek je na SSwjet narodžit. A wy macze teisch nietko Srudobu, ale ja chzu was sašo widzicz, a wascha Wutroba budze so sweselicz, a wasche Weselje nichto nebudze wot was prjecž sacž. A na tymkamym Dñju nebudzecie wy me nitscho prashecž.

So Szenje je Kruch teho troschtneho Prjedowanja, kiz ton Knes kwojim Wuczomnikam pschi tej Weczeri Božej dźeržesche, jako won potom skoro wSarodži wot Judascha pscherad:eny, a popaneny bje. My chzemy sebi tehodla shteho prjotk stajicz:

Kschiz a Troscht.

I. Ton Kschiz tych Wuczomnikow Jezusowych a ton Troscht pschecziwo temu samemu.

II. Ton Kschiz drubich Kscheszenow, a kak so krasnje troschtowacz moža.

Ton Troscht nastupa wosebnje tych Wuczomnikow, wot kotrych won wedišche, so budža so na tej hanibnej Ssmerezi teho Knesa pohorschiez, so jara wulzy rudžicz; so by jim dowed, so tajka Srudnošz dolho tracž nebudze, pschetož ton Knes budze jeno Kwilku wot nich wostacz, a potom dñz budze wot Mordwych hohrjestanecz, budža jeho woladacz, so budža so nad nim sweselicz, a tajkeje Weseloszje wjeczije

nie